

Нѣколко думи за търговско-економическото състояние на Италия.

Отъ всички „Велики Сили“ Италия стои най-назадъ въ търговско - економическо отношение. Тоя печалень фактъ е въ пълно противорѣчие съ историята и географическото положение на Италия. Прѣзъ срѣднитѣ вѣкове и дори до началото на XIX-я вѣкъ най-търговски кжтове на свѣта бѣха италианскитѣ републики, особено Генуа и Венеция. Извѣстно е, напримѣръ, че търговскитѣ отношения на старото ни царство, дори до падането му подъ турцитѣ, сж свързани прѣдимно съ тия републики. Политическото обособяване, обаче, на Италия, подето тепърва върху праговетѣ и прѣсадитѣ на Наполеона, се изпрѣвари отъ развоя и придобивкитѣ на Франция и Англия, — еднакво въ търговско и политическо отношения. Италия осъмна въ 1861 год. съ всичко заето въ Европа — нѣмаше за нея мѣсто дори въ оспорванитѣ и разкапани отъ 1683 год. нататѣкъ турски покрайнини. Прѣдъ наложителността да се разшири възъ отъ етническитѣ си граници всрѣдъ межаународното надпрѣварване въ търговско-колониално отношение — тѣй акцентувано тѣкмо когато Италия се обединяваше — тя може да се утѣшава днесъ съ обстоятелството, че избѣгна голѣмата възможность да изгуби и това което има сега, мимо жертвитѣ въ Савоя, Ница, Малта, Тренто, и, да кажемъ, въ Триестъ и Далмация.

Географическото положение на Италия, бидейки между полуостровитѣ: Балкански на изтокъ и Иберийски на западъ, свързана на сѣверъ съ континентална Европа и опълчена на югъ срѣщу Африка, я посочва като естествена господарка на Срѣдиземното море. Въ сжщность, въ по-голѣмата си часть послѣдното е въ ржцѣтъ на Франция и Англия, и ако Италия единъ день изгуби крайната си перспектива — Триполи — тя ще остане да